

**Житомирський медичний інститут
Житомирської обласної ради**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Ректор В.Й. Шатило

**Програма
вступного випробування з іноземної мови
для абітурієнтів, що вступають на основі
повної загальної середньої освіти**

Розглянуто та затверджено
на засіданні Вченої ради інституту
Протокол №7 від 17.03.2021 р.

Пропонована програма вступного випробування створена з урахуванням основних положень Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та рівнів навчальних досягнень випускників середніх шкіл, викладених у змісті чинної програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів України.

Зміст завдань для здійснення контролю якості сформованості іншомовної комунікативної компетентності уніфікується за видами і формами виконання та враховує особливості іноземної мови.

Об'єктами контролю є розуміння мови на слух (аудіювання), читання і письмо як комунікативні уміння, а також лексичний і граматичний аспекти іншомовної комунікації через використання мови. Дискретні лексичні одиниці та граматичні структури не є об'єктом контролю.

Зміст тестових завдань базується на автентичних зразках літературного мовлення, прийнятого у країнах, мови яких вивчаються, та відповідає сферам і тематиці ситуативного спілкування, зазначеним у шкільній навчальній програмі.

МЕТА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Визначити рівень сформованості іншомовної комунікативної компетентності у кандидатів відповідно до Державного стандарту базової та повної загальної середньої освіти, чинних навчальних програм та Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти.

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СКЛАДОВИХ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

ЧАСТИНА «РОЗУМІННЯ МОВИ НА СЛУХ (АУДІЮВАННЯ)»

Мета - визначити рівень сформованості у кандидатів навичок та умінь, необхідних для розуміння інформації опосередковано (у аудіо запису).

Вимоги щодо практичного розуміння мови на слух як виду

мовленнєвої діяльності

У тесті перевіряється вміння розуміти основний зміст текстів певної тематики спілкування та вибрати необхідну інформацію з прослуханого уривка.

Форми завдань:

- із вибором однієї правильної відповіді
- на заповнення пропусків у тексті.

Обсяг звучання запропонованих автентичних фрагментів до 2 - х хвилин.

ЧАСТИНА «ЧИТАННЯ»

Мета - виявити рівень сформованості умінь кандидатів самостійно чигати і розуміти автентичні тексти у визначений проміжок часу, а також через використання мови з'ясувати рівень володіння лексичним і граматичним матеріалом, який дає їм можливість вільно спілкуватись у типових ситуація іншомовної комунікативної взаємодії. Завдання для визначення рівня сформованості іншомовної компетентності орієнтуються на різні стратегії: з розумінням основної інформації (ознайомлювальне читання) повної інформації (вивчальне читання) та пошук окремих фактів (вибіркове читання).

Джерелами для добору текстів слугують автентичні інформаційно-довідкові, рекламні та газетно-журнальні матеріали. Зміст текстів узгоджується з навчальною програмою для загальноосвітніх навчальних закладів.

Тексти можуть містити візуальну інформацію до змісту, що допоможе кандидату визначити мету повідомлення. У більших за обсягом автентичних текстах, які можуть бути представлені у вигляді фрагментів із брошур, журнальних оголошень або інформації з веб-сторінок, запитання, спрямовані на пошук окремих фактів, повинні стосуватися інформації з якою кандидати можуть зустрітись у реальних ситуаціях спілкування. Послідовність сформульованих запитань

відповідає логіці появи цієї інформації в тексті.

Тексти для ознайомлювального читання можуть містити до 5% незнайомих слів, а для вивчального та вибіркового читання - до 3%. про значення яких можна здогадатись із контексту, за словотворчими елементами, за співзвучністю з рідною мовою (слова-інтернаціоналізми). Загальний обсяг текстів складає 1600.

Вимоги

до практичного володіння умінням читати для базового рівня

У тестах оцінюється рівень розуміння тексту, уміння кандидата виокремлювати ключову інформацію, узагальнювати зміст прочитаного, робити висновки, висловлювати власне ставлення до отриманої інформації.

Кандидат уміє:

- читати (з повним розумінням) тексти, побудовані на знайомому мовному матеріалі;

- виокремлювати загальну інформацію та детальну інформацію із текстів, що використовуються в повсякденному спілкуванні;

- виділяти детальну інформацію про осіб, факти, події та інше;

- диференціювати основні факти і другорядну інформацію;

- розрізняти фактографічну інформацію та враження;

- сприймати точки зору авторів на конкретні та абстрактні теми;

- працювати з різножанровими текстами;

в переглядати текст або серію текстів з метою пошуку необхідної інформації для виконання певного завдання;

- визначати структуру тексту і розпізнавати логічні зв'язки між його частинами.

- встановлювати значення незнайомих слів на основі здогадки, малюнка, схожості з рідною мовою, пояснень у коментарі.

ЧАСТИНА «ВИКОРИСТАННЯ МОВИ»

Мета - визначити сформованість мовних умінь та навичок, а також якість засвоєння лексичного і граматичного матеріалу, що надасть можливість учням вільно спілкуватися.

Вимоги щодо практичного володіння лексичним та граматичним матеріалом.

У тестах оцінюється сформованість мовних умінь та навичок, а також якість засвоєння лексичного і граматичного матеріалу у випускників загальноосвітніх навчальних закладів. Випускник володіє необхідним запасом словникового складу та граматичного матеріалу, вміє аналізувати і зіставляти інформацію, добирати синоніми, фразові дієслова, розуміє значення слів відповідно до контексту, розуміє логічні зв'язки між частинами тексту.

Типи текстів:

Автентичні тексти (відповідно до рівнів B1 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти), невеликі за обсягом. Обсяг текстів складає 400-450 слів. Завдання завжди пов'язані із ситуаціями спілкування згідно з чинними навчальними програмами. У тестах використовуються автентичні зразки писемного мовлення країн, мова яких вивчається. Тест складається з коротких текстів та завдань до них.

Форми завдань

- із вибором однієї правильної відповіді
- на заповнення пропусків у тексті.

ЧАСТИНА «ПИСЕМНЕ МОВЛЕННЯ»

Мета - визначити рівень сформованості у кандидатів умінь, необхідних для виконання на письмі комунікативних завдань, які пов'язані з повсякденним життям.

Цей розділ тесту передбачає створення власного писемного висловлювання та зорієнтований на виконання комунікативно-творчих завдань: перефразування; написання короткого повідомлення у формі

листівки, записки або електронного листа; написання розповіді або неофіційного листа. Зміст завдань пов'язаний з інтересами та комунікативними потребами кандидатів та узгоджується зі шкільною програмою.

Завдання для писемного мовлення формуються у вигляді мовленнєвих ситуацій, у змісті яких мають бути чітко визначені мета і об'єкт спілкування. Вибір комунікативної ситуації передбачає міжкультурне спілкування, а відтак зміст мовленнєвих ситуацій має включати соціокультурні особливості країни, мова якої вивчається, і України. Обсяг письмового повідомлення не менше 100 слів.

Вимоги щодо практичного володіння умінням писати для базового рівня.

Тест перевіряє уміння здійснювати спілкування у письмовій формі, відповідно до поставлених комунікативних завдань, а також рівень володіння функціональними стилями писемного мовлення у межах, визначених навчальною програмою.

Кандидат уміє:

- писати особисті листи, використовуючи формули мовленнєвого етикету, прийняті в країнах, мова яких вивчається, розповідаючи про окремі факти та події свого життя, висловлюючи власні міркування і почуття, описуючи плани на майбутнє та запитуючи аналогічну інформацію:
- повідомляти про перебіг подій, описувати людину або предмет;
- писати повідомлення про побачене, прочитане, почуте;
- висловлювати та обґрунтовувати власну точку зору;
- писати поздоровлення, запрошення, оголошення, записки, електронні листи;
- «заповнити анкету»;
- ідентифікувати та вибирати адекватні формулювання, використовуючи відповідний лексико-граматичний діапазон.

СФЕРИ СПІЛКУВАННЯ І ТЕМАТИКА ТЕКСТІВ ДЛЯ ЧИТАННЯ, АУДІЮВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ МОВИ

I. Особистісна сфера

Повсякденне життя і його проблеми.

Сім'я. Родинні стосунки.

Характер людини.

Режим дня.

Здоровий спосіб життя.

Дружба, любов.

Стосунки з однолітками, в колективі.

Світ захоплень.

Дозвілля, відпочинок.

Особистісні пріоритети.

Плани на майбутнє, вибір професії.

II. Публічна сфера

Навколишнє середовище.

Життя в країні, мова якої вивчається.

Подорожі, екскурсії.

Культура і мистецтво в Україні та в країні, мова якої вивчається. Спорт
в Україні та в країні, мова якої вивчається.

Література в Україні та в країні, мова якої вивчається.

Молодь і сучасний світ.

Людина і довкілля.

Одяг.

Покупки.

Харчування.

Науково-технічний прогрес, видатні діячі науки.

Україна у світовій спільноті.

Свята, знаменні дати, події в Україні та в країні, мова якої вивчається.

Традиції та звичаї в Україні та в країні, мова якої вивчається. Видатні діячі історії та культури України та країни, мова якої вивчається.

Визначні об'єкти історичної та культурної спадщини України та країни, мова якої вивчається.

Музеї, виставки.

Кіно, телебачення.

Обов'язки та права людини.

Міжнародні організації, міжнародний рух.

III. Освітня сфера Освіта, навчання, виховання.

Шкільне життя.

Улюблені навчальні предмети.

Система освіти в Україні та в країні, мова якої вивчається.

Засоби масової інформації.

Іноземні мови у житті людини.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ

АНГЛІЙСЬКА МОВА

- Іменник: Однина та множина. Іменні словосполучення. Абстрактні іменники. Складні іменники. Присвійний відмінок.
- Артикль: Означений та неозначений артикль. Нульовий артикль. Прикметник: Категорії та види прикметників. Ступені порівняння прикметників.
- Займенник: Види займенників.
- Дієслово: Правильні та неправильні дієслова. Стверджувальна, питальна та заперечна форми. Наказовий спосіб. Герундій. Дієприкметник 1 та 2. Дієслівні конструкції. Модальні дієслова. Фразові дієслова. Видо-часові форми.
- Прислівник: Правильні та неправильні прислівники. Категорії та види прислівників. Ступені порівняння.
- Числівник: Кількісні та порядкові числівники.
- Прийменник: Види прийменників.

- Сполучники: Види сполучників
- Речення: Прості речення. Безособові речення. Складні речення.
- Умовні речення (0,1, II типів). Пряма й непряма мова
- Словотворення

НІМЕЦЬКА МОВА

- Артикль: Означений артикль. Неозначений артикль. Нульовий артикль.
- Іменник: Рід іменників. Однина і множина іменників. Сильна, слабка, жіноча відміна іменників.
- Прикметник: Сильна, слабка, мішана відміна прикметників. Ступені порівняння прикметників.
- Прислівник: Прислівники місця, часу, причини й мети, модальні, займенникові прислівники. Ступені порівняння прислівників.
- Займенники: Особові, присвійні, вказівні, питальні, відносні, неозначені займенники. Взаємний, безособовий займенник
- Числівник: Кількісні і порядкові числівники
- Прийменник: Прийменники, що керують родовим відмінком.
Прийменники, що керують давальним відмінком.
- Прийменники, що керують знахідним відмінком. Прийменники, що керують давальним і знахідним відмінком.
- Дієслово: Сильні, слабкі, неправильні дієслова. Модальні дієслова. Зворотні дієслова. Утворення і вживання часових форм дієслів: Präsens, Präteritum, Perfect, Plusquamperfect, Futurum I. Пасивний стан дієслова: Präsens Passiv, Präteritum Passiv. Наказовий спосіб дієслів.
- Неозначена форма (Infinitiv) з часткою *zu* і без неї. Інфінітивні звороти *um...zu*, *(an)statt ... zu*, *ohne ... zu*.
- Дієприкметники: Partizip I, Partizip II
- Речення: Розповідне, питальне, спонукальне речення. Члени речення. Прямий і зворотний порядок слів.
Складносурядне речення зі сполучниками сурядності, які не впливають

на порядок слів: und, aber, oder, den, sondern, та сполучниками і сполучниками-прислівниками, які можуть впливати на порядок слів: darum, trotzdem, dann, deshalb.

- Складнопідрядне речення: Означальні підрядні речення (Attributsätze).

З'ясувальні підрядні речення (Objektsätze). Підрядні часу (Temporalsätze). Підрядні причини (kausalsätze). Підрядні мети (Finalsätze). Підрядні місця (Lokalsätze). Умовні підрядні речення (Konditionalsätze).

ФРАНЦУЗЬКА МОВА

Nom: genre, singulier, pluriel, noms composés.

- Article: défini, indéfini, partitif ; de après la négation.
- Adjectif: place de l'adjectif, qualificatif; démonstratif (ce, cet, cette, ces), indéfini (chaque, quelque) ; possessif ; interrogatif (quel, quelle), comparatif et superlatif (meilleur, pire).
- Adverbes: comparatif et superlatif (mieux, le mieux) ; interrogatif (comment, quand) ; adverbes de temps et de lieu (aujourd'hui, demain, ici, là-bas) ; de quantité (très, assez, beaucoup, peu, trop) ; formation des adverbes.
- Pronom: personnel (je, tu, il, elle, on, nous, vous, ils, elles); réfléchi, relatif (qui, que, lequel, duquel, dont), objet direct et indirect R, place d'objet, conjonction, démonstratif (ça, cela, celui), possessif (le mien, le tien ...), indéfini (quelqu'un), interrogatif (qui, que), y, en. Place de deux pronoms compléments.
- Verbes: les verbes de tous les groupes dans toutes les personnes du singulier et du pluriel, la forme négative, la forme interrogative, les verbes impersonnels (il faut), infinitif après les verbes suivi ou non d'une préposition, présent de l'indicatif, imparfait, passé récent, passé simple, plus-que-parfait, futur proche (futur immédiat), futur simple R, futur dans le passé, la voix passive (présent de l'indicatif, futur simple, imparfait, passé composé), impératif, participe présent, gérondif, conditionnel présent, subjonctif présent, emploi des temps après un si

conditionnel, concordance des temps, discours direct et indirect. Proposition de condition. Proposition infinitive. Mise en relief.

- Prépositions, conjonctions, adjectifs numéraux.